

Qui no coneix... Teresa Sánchez A peu es pot canviar el món

PEL SENYOR RAMON

Il·lustració: MARIA PICASSÓ

Es diu **Teresa Sánchez Barrocal**, i és una activista d'aquelles que mai no para. Nascuda el 1946 a Medina del Campo, és la gran de quatre germans, i acaba de complir setanta anys com a candidata al Congreso de los diputados, per ERC, el 20-D i el darrer 26-J. I no, no ha aconseguit l'escó, però la seva presència era un reconeixement a la gent que també han fet el país. Amb les mans i, sovint, a peu. La recordeu anant i venint de Sant Pau, menuda i lleugera?

La Teresa va arribar a Manresa l'any 1960, amb catorze anys, per cuidar la seva àvia, instal·lada amb tieta i oncles, tots a la baixada dels Drets! I va descobrir una ciutat gran, feta de pujades i baixades, que parlava en català i que inaugurava cines tan impressionants com el Loiola, al costat de casa. Després va entrar a treballar a la Fàbrica Nova, però només tres mesos! I és que s'enyorava de pares i germans, i decidí tornar a la seva terra plana, vora Valladolid. Anar i venir, i mai parar quieta. L'octubre del 62, ara amb setze anys i acompanyada del pare, torna a Manresa, i el desembre arriba la mare i els tres germans que quedaven: tots plegats es van instal·lar en un pis de la Culla, on havia anat l'àvia. I més tard, allà a la vora mateix, al carrer sant Blai, a casa de la tieta. I a la fi troben un espai propi al carrer Rajadell, a la Mion, en un itinerari que hagués signat perfectament Francesc Candel. I en el trajecte, torna a fixar cada dia a la Fàbrica Nova. Després es va casar i se'n va anar a viure al carrer Talamanca, i al carrer Cervantes... i es podria dir que ha resseguit tot Manresa! Va tenir dues filles. I en acabat va deixar els telers per fer de mare, arrodonint ingressos i horaris fent feina per d'altres cases.

Ara fa 23 anys que viu a Sant Pau, i està feliçment jubilada al costat del seu home. Però aquell desig permanent de fer alguna cosa més l'empenyé a incorporar-se a l'associació de veïns. Fou la seva primera experiència de participació ciutadana. N'arribà a ser la presidenta i amplià dedicació a la Federació veïnal. Al capdavant la Teresa va fer-se militant socialista, en un compromís cada vegada més gran. Però, inquieta i belluguet, encara va passar al projecte d'ERC de la mà d'Ignasi Perramon. Podeu creure que es van conèixer per Facebook? Avui està convençuda que el futur del país passa per la independència i li agrada defensar un projecte nacional que sigui, sobretot, un projecte social. Útil a tots els ciutadans, sigui quin sigui l'origen. I amb la bossa en bandolera, torna a resseguir incansable la ciutat, que ara ja és del tot seva.